Dosarul nr. 5r-2823/2025
4-25071404-12-5r-21052025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

27 februarie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Ciocana,
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Dumitru Bosîi
Grefierul Dumitrița Obreja

examinînd în şedinţă judiciară publică, cauza contravențională în baza contestației depuse de petiționarul Rotari Nicolae, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 499748 din 14 aprilie 2024, încheiat în privința cet. Rotari Nicolae, născut la *****, IDNP: *****, în temeiul art. 47[1] alin. (1) din Codul Contravențional, precum și împotriva deciziei de sancționare a contravenientei din aceeași dată, instanța de judecată,-

C O N S T A T Ă :

La data de 14 aprilie 2025, agentul constatator din cadul Inpectoratului de Poliție Centru, Calmîș Vasile, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 499748 în privința cet. Rotari Nicolae în temeiul art. 47[1] alin. (1) din Codul Contravențional, incriminîndu-i ultimului, comiterea faptei prejudiciabile în următoarele circumstanțe: în perioada anului 2024, ultimul aflîndu-se în *****, a acceptat și a primit mijloace bănești prin 5 conexiuni cu operatorul bancar din Federația Rusă, BC „Promsviazibank” manifestată prin primirea recompenselor, remunerărilor bănești, în scopul implicării și influiențării procesului electoral „Referendumul constitutional 2024”.

La data de 14 aprilie 2025, în baza procesului-verbal cu privire la contravenție indicat supra, agentul constatator a emis decizia de sancționare a cet. Rotari Nicolae, aplicîndu-i acestuia o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul sumei de 25 000 lei.

Nefiind de acord cu decizia de sancționare, la data de 28 august 2025, contravenientul Rotari Nicolae a depus la autoritatea din care face parte agentul constatator o contestație, solicitînd anularea procesului-verbal și a deciziei de sancționare emise în privința sa pe cazul relatat supra, și deopotrivă încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptului contravenției.

În motivarea contestației, acesta a menționat că, nu este de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare contravențională, din motivul nulității procesului contravențional, argumentele de fapt și de drept fiind pe larg enunțate în contestația depusă.

În ședință de judecată, atît agentul constatator cît și petentul, fiind citați legal, nu s-au prezentat, fapt pentru care, în baza art. 455 alin. (2) și (3) din Codul Contravențional, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora.

Examinînd materialele cauzei în raport cu cadrul legal relevant speței, instanţa apreciază necesar să admită contestația petiționarului, reieşind din următoarele considerente:

Preliminar instanța de judecată verifică chestiunea admisibilității contestației spre examinare.

Astfel, potrivit art. 448 alin. (1) din Codul Contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447[1] alin. (8).

De la bun început instanța reține că, de caz, contestația deferită spre soluționare se înscrie în categoria de cauze contravenționale atribuite spre examinare în competența instanței de judecată, în acord cu dispozițiile art. 395 alin. (1) pct. 2) din Codul Contravențional.

Iniţial, instanța de judecată stabileşte că, contestaţia este depusă în termen de 15 zile de la data emiterii deciziei de sancţionare, iar în asemenea împrejurări prevederile art. 448 alin. (1) din Codul Contravenţional, fiind respectate pe deplin.

În aceeași ordine de analiză, instanța reține că, potrivit art. 448 alin. (8) din Codul Contravențional, pentru contestația depusă împotriva deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale se percepe o taxă de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr. 213/2023.

La materialele cauzei, se regăsește confirmarea de achitare a notei de plată nr. *****din 25 aprilie 2025, prin care se confirmă că, Rotari Nicolae a achitat taxa de timbru în sumă de 200.00 lei.

Așadar, și la acest capitol instanța apreciază contestația ca, fiind admisibilă spre examinare.

Potrivit art. 1 al. (3) al Constituţiei Republicii Moldova, Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile şi libertăţile lui, libera dezvoltare a personalităţii umane, dreptatea şi pluralismul politic reprezintă valori supreme şi sunt garantate.

Conform art. 1 al Convenţiei Europene pentru Drepturile Omului, se obligă Statele Membre să recunoască oricărei persoane aflate sub jurisdicţia lor drepturile şi libertăţile definite în titlul I al Convenţiei. Această obligaţie trebuie respectată de către toate instituţiile statale, de către puterea executivă a statului, însă şi de puterile legislativă şi judecătorească, precum şi de către toate persoanele care acţionează în numele acestor puteri.

Potrivit constatărilor *CtEDO în cauza Ozturk vs. Germania (hotărârea din 21.02.1984*): „*În dreptul intern al multor state părți la Convenție operează distincția între infracțiune, delicte și contravenții. Pe de altă parte, ar fi contrar obiectului și scopului art. 6, care garantează oricărei persoane dreptul la un proces echitabil, dacă statelor le-ar fi permis să excludă din câmpul de aplicare al art. 6 o întreagă categorie de fapte pe motivul că acestea sunt contravenții*".

Deopotrivă, CtEDO a concluzionat că, „*distincția între contravenții și infracțiuni, existentă în legislația internă, nu poate avea ca efect scoaterea unei categorii de fapte din sfera de incidență a art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale*" (CEDO). Iar, în speța *Ziliberberg vs. Moldova*, de CtEDO este menționat că, la examinarea cauzelor contravenționale urmează să fie respectate toate exigențele ce derivă din prevederile art. 6 CEDO.

Potrivit materialelor cauzei, la data de 14 aprilie 2025, agentul constatator Calmîș Vasile, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 499748 în privința cet. Rotari Nicolae în temeiul art. 47^1 alin. (1) din Codul Contravențional, incriminîndu-i ultimului, comiterea faptei prejudiciabile în următoarele circumstanțe: în perioada anului 2024, ultimul aflîndu-se în *****, a acceptat și a primit mijloace bănești prin 5 conexiuni cu operatorul bancar din Federația Rusă, BC „Promsviazibank" manifestată prin primirea recompenselor, remunerărilor bănești, în scopul implicării și influiențării procesului electoral „Referendumul constitutional 2024".

La data de 14 aprilie 2025, în baza procesului-verbal cu privire la contravenție indicat supra, agentul constatator a emis decizia de sancționare a cet. Rotari Nicolae, aplicîndu-i acestuia o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul sumei de 25 000 lei.

În context, potrivit art. 7 din Codul Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul Contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art. 10 din Codul Contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracțiunea, săvîrșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În sensul art. 462 alin. (5) din Codul Contravențional, atunci când examinează cauza contravențională, instanța de judecată trebuie să pronunțe una din aceste două soluții: a) încetarea procesului contravențional; sau b) declararea vinovăției persoanei care a comis contravenția imputată și, după caz, stabilirea sancțiunii contravenționale, aplicarea măsurii de siguranță sau înlăturarea executării sancțiunii.

În vederea determinării existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la celelalte materiale existente la dosar.

Așadar, potrivit art. 442 alin. (1) din Codul Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

La rândul său și art. 440 alin. (1) din Codul Contravențional prescrie că, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În accepțiunea art. 425 alin. (1) și (2) din Codul Contravențional, (1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate și prezentate ca documentație pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentației respective într-un format electronic ușor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.

În subsidiar, prevederile art. 425 alin. (3) din Codul Contravențional consacră că, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege.

Totodată, legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiții: a constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Pe caz, în susținerea de facto a învinuirii aduse cet. Rotari Nicolae în baza normei incriminatorii citate anterior, agentul constatator a administrat cu titlu de mijloace materiale de probă următoarele înscrisuri: procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 499748 din 14 aprilie 2025, în original și raportul ofițerului principal a SSP IP Centru, Roșca Maria, în care se indică că în perioada anului 2024, cet. Rotari Nicolae, a avut 5 conexiuni cu operatorul bancar din Federația Rusă, BC

Promsviazibank (PSB), manifestate prin primirea recompenselor/remunerărilor bănești, în scopuri implicării și influiențării procesului electoral „Referendumul constitutional 2024”.

Petiționarul nu a fost de acord cu învinuirea adusă prin actul administrativ prenotat și decizia de sancționare, astfel că, a exercitat dreptul la contestație în ordinea stabilită de art. 448 alin. (1) din Codul Contravențional.

Așadar, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 499748 din 14 aprilie 2025, instanța evidențiază că, acesta a fost întocmit în corespundere cu criteriile de formă prevăzute de art. 443 din Codul Contravențional, iar careva situații care ar determina nulitatea *absolută* a acestuia (în acord cu prevederile art. 445 din Codul Contravențional), instanța nu a identificat.

În subsidiar, instanța va examina temeinicia acuzațiilor reținute de agentul constatator în sarcina petiționarului prin decizia de sancționare și procesul-verbal cu privire la contravenție, contestate în speță.

În acest sens instanța învederează că, art. 47[1] alin. (1) din Codul Contravențional incriminează: Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune, care se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale.

Respectiva normă incriminatorie a fost reglementată de legiuitorul național prin *Legea nr.230 din 31.07.24, MO355-357/15.08.24 art.559; în vigoare din 15.08.24.*

Analiza probatoriului administrat la caz în coroborare cu învinuirea formulată lui *Rotari Nicolae*, determină instanța să conchidă asupra necesității încetării procesului contravențional pe motivul lipsei faptului contravenției. Or, condiția complementară obligatorie pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție, în speță nu a fost justificată de către agentul statului, astfel lipsind careva probe ce ar confirma învinuirea incriminată cet. *Rotari Nicolae*.

În dezvoltarea raționamentului anterior invocat, instanța pornește de la faptul că, potrivit jurisprudenței CtEDO, în materie penală, o informare precisă şi completă cu privire la acuzaţiile aduse unui inculpat şi, prin urmare, cu privire la încadrarea juridică pe care instanţa ar putea să o reţină împotriva acestuia, este o condiţie esenţială a echităţii procedurii [*Pélissier şi Sassi împotriva Franţei (MC), pct. 52; Sejdovic împotriva Italiei (MC), pct. 90*].

Cu transpunere la caz, deși aparent rubrica nr.6 din procesul-verbal expune fabula potrivit căreia:*”în perioada anului 2024, ultimul aflîndu-se în *****, a acceptat şi a primit mijloace bănești prin 5 conexiuni cu operatorul bancar din Federația Rusă, BC „Promsviazibank” manifestată prin primirea recompenselor, remunerărilor bănești, în scopul implicării şi influiențării procesului electoral „Referendumul constitutional 2024*”, - însă, nici descrierea pretinsei acțiuni ilicite, nici înscrisul administrat la dosarul contravențional nu permit identificarea acțiunilor/inacțiunilor **concrete** prin care se pretinde că, s-a manifestat **modalitatea normativă** de exteriorizare a laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă - **acceptarea mijloacelor financiare**. Or, descrierea faptei contravenționale incriminate trebuia să se identifice cu claritate și precizie conținutul activităților, acțiunilor, fie inacțiunilor pretins ilicite, împrejurările în care acestea au avut loc *(subiecți implicați, spațiu, timp, mijloace de comitere)*, care au generat răspunderea contravențională a cet. *Rotari Nicolae* potrivit normei de incriminare de la art.47[1] alin.(1) din Codul Contravențional.

În subsidiar, instanța subliniază în special **caracterul defectuos al individualizării timpului comiterii prezumatei fapte prejudiciabile**. Or, norma incriminatorie prevăzută de art. 47[1] din Codul Contravențional, a fost instituită în legea penală a Republicii Moldova la 15.08.2024, pe cînd agentul constatator indică drept perioadă de săvârșire a faptei contravenționale *în perioada anului 2024*, ceea ce ar cuprinde în sine și perioadele lunilor anului 2024, de pînă la intrarea în vigoare a normei incriminatorii de referință.

O atare abordare contravine principiilor *„nullum crimen sine lege”* şi *„nulla poena sine lege”*, și de asemenea principiilor de acțiune a legii contravenționale în timp. Astfel, în accepțiunea art. 3 alin. (1) din Codul Contravențional, Caracterul contravențional al faptei şi sancţiunea ei contravenţională se stabilesc de prezentul cod în vigoare la momentul săvîrşirii faptei.

Totodată, același principiu este protejat și la nivel european prin art. 7 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care stabilește că: „(...) *Nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune care, în momentul comiterii, nu constituia infracțiune potrivit dreptului intern* (...)".

Aplicarea art. 47[1] din Codul Contravențional este condiționată de demonstrarea că, fapta imputată a avut loc ulterior intrării în vigoare a legii, adică începând cu 15 august 2024.

Definirea atât de vagă a timpului comiterii pretinsei fapte prejudiciabile și extinderea învinuirii asupra unor perioade anterioare datei de 15 august 2024, transgresează principiile enumerate supra, și ca urmare generează dubii asupra legalității și temeiniciei acuzațiilor aduse cet. *Rotari Nicolae*.

Instanța de judecată mai notează și faptul că, în Hotărârea nr. 21 din 22 iulie 2016 Curtea Constituțională a Republicii Moldova a subliniat că „în materie penală, principiile „*nullum crimen sine lege*" și „*nulla poena sine lege*" impun ca doar legiuitorul să reglementeze conduita incriminată, astfel încât fapta, ca semn al laturii obiective, să fie cert definită, dar nu identificată prin interpretarea extensivă de către cei care aplică legea penală. O astfel de modalitate de aplicare poate genera interpretări abuzive. [...] Curtea reține că persoana trebuie să poată determina fără echivoc comportamentul care poate avea un caracter penal".

Prin urmare, instanța de judecată nu este în postura de a deduce elemente ale învinuirii care nu au fost nici formulate, nici probate de către organul de drept competent în acest sens.

Pe fundalul omisiunilor stabilite, instanța relevă că potrivit practicii CtEDO, carențele autorităților nu pot fi imputabile reclamanților și nu trebuie să-i pună într-o situație defavorabilă (*a se vedea HCC nr. 12 din 14.05.2015*). Tot în opinia CtEDO, **omisiunile sau erorile autorităților trebuie să servească în beneficiul acuzatului.** Cu alte cuvinte, riscul oricărei erori comise de organul de urmărire penală, sau chiar de o instanță, urmează să fie suportat de către stat, iar corectarea acesteia nu trebuie să fie pusă în sarcina persoanei (*HCC nr. 12 din 14.05.2015, parag.76*), cu excepțiile prevăzute de lege.

Din analiza coroborată a materialelor cauzei, instanța nu identifică niciun element factual cert privind pretinsa acțiune a lui Rotari Nicolae de *acceptare* a mijloacelor financiare în scop electoral, *în special în perioada anului 2024 cînd, de altfel, legea contravențională nici nu incriminată o asemenea contravenție ca coruperea electorală pasivă.*

În subsidiar instanța notează că, art. 375 din Codul Contravențional definește pe îndelete principiul prezumției de nevinovăție, potrivit căruia: (1) Persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. (3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Pertinentă este și jurisprudența CtEDO. Astfel, în cauza *Telfner versus Austria, CtEDO* a statuat ca o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăție constituie o încălcare a art. 6 §2 din CEDO. Iar în cauza *Anghel versus România*, CtEDO a accentuat că sarcina probei îi revine acuzării și îndoiala profită acuzatul.

În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Din aceste considerente, instanța de judecată ajunge la concluzia că, acuzația adusă lui Rotari Nicolae de comitere a contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) din Codul Contravențional, nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 461 din Codul Contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 instanţa încetează procesul contravenţional.

Conform art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul Contravențional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: *nu există faptul contravenţiei*.

Respectând principiul contradictorialităţii procesului contravenţional şi limitele judecării cauzei, cercetând şi apreciind probele prezentate în şedinţa de judecată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată concluzionează că, în şedinţa de judecată *nu a fost dovedit că Rotari Nicolae ar fi comis fapta contravenţională specificată la art. 47[1] alin. (1) din Codul contravenţional,* din care considerente, cu referire la dispoziţia art. 461 coroborată cu cea a art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul Contravenţional, contestaţia urmează a fi admisă, iar procesul contravenţional respectiv necesită a fi încetat pe motiv că, nu există faptul contravenţiei.

Conducîndu-se de prevederile art. art. 448, 458, 460-462 din Codul Contravențional, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite contestația înaintată de petiționarul Rotari Nicolae, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 499748 din 14 aprilie 2025, încheiat în privința cet. Rotari Nicolae, născut la *****, IDNP: *****, în temeiul art. 47[1] alin. (1) din Codul Contravențional, precum și împotriva deciziei de sancționare a contravenientei din aceeași dată.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința cet. Rotari Nicolae, în temeiul art. 47[1] alin. (1) din Codul Contravențional, din motiv că, nu există faptul contravenţiei.

Se declară nulă decizia agentului constatator *Calmîș Vasile*, seria MAI06 nr. 499748 din 14 aprilie 2025, de aplicare a sancțiunii contravenționale lui Rotari Nicolae, sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, în baza art. 47[1] alin. (1) din Codul Contravențional.

Hotărîrea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani.

Peşedintele şedinţei,
Judecătorul **Dumitru BOSÎI**